

službo le na splošno prigovarjanje in prošnje svojih tovarišev v mestnem odboru ter občno željo vseh meščanov.

„Celjske žabe jeza nad „Štajercom“ je tolikšna, da se je v svoji šesti številki letošnjega leta spravila nad vse „Štajerčeve“ naročnike in bralce. Rečemo ti pa, da so naši naročniki in bralci bolj spoštovanja vredni ljudje, kakor so tvoji, kajti naši berejo naš časnik iz ljubezni do resnice in iz lastnega prepričanja in nagiba, tvoji pa na komando farških kuharic, njih gospodov in različnih družih podreptnikov farške bande. Ako imenuješ naše naročnike „šnop-sarje“, tedaj so pa vsi farji „oberšnopsarji“, ker ti-le ga najprej berejo, nekateri so pa celo njegovi naročniki.

Barantija gre čez poklic. Leskovski župnik je imel dne 3. t. m. dva mrliča za pokopati, a si ni vzel toliko časa, da bi opravil duhovska opravila, kakoršna so pri pogrebi v navadi, temuč se je odpeljal na kolodvor v Ptuj, da sprejme ondi svoje vinske kupce, doma pa je prepustil grobarju, da mrliče kakor ve in zna, k večjemu počitku „poštata“ in pogrebce zadovolji. Kaj vse je vendar naš župnik: vinski trgovec, kramar in potem menda šele duhovnik.

Tatvina. Dne 28. januarja so prijeli v Mariboru sodarja Franca Vernika ter ga tukašnjemu okrajnemu sodišču izročili, ker je ukradel nekemu Ptujskemu posestniku in sodarskemu mojstru lesa za dolge v vrednosti okoli tisoč kron. Tat je bil tako predrzen, da si je najel za prevažanje lesa več voznikov do Maribora, kjer je potem ukradeno blago nekemu sodarskemu mojstru prodal, ki pa ničesar slabega ni slutil, ker mu je bil Franc Vernik pred nedavnim časom kot posestnik na Bregu pri Ptuj znan.

Poročilo o ptujskih sejnih. Živinski in svinjski sejem se je vršil v Ptuj na Blaževu, dne 3. februarja. Prignalo se je 75 konjev, 643 goved in 416 svinj. Kupčija je bila precej živahna, ker so bile cene srednje in so se toraj zamogli prodajalci kakor tudi kupci lažje pogoditi. Prihodnji živinski in svinjski sejem vršil se bode dne 2. marca 1904. Pričakovati je mnogo živine, pa tudi kupcev.

Dopisi.

Iz Št. Jurja ob Taboru se nam piše: Nedavno priobčil je „Slov. Gospodar“ dopis, tikajoč št. Jursko veselico. Zaganja se v požarno brambo. Mislili smo dopisniku odpustiti, ker je svojo krivico spoznal ter nas odpuščanja prosil. Ker pa še vedno letijo od dotične strani strupene pušice, zato mu bodi povedano, da bi tisti osebi prav potrebno bilo razsvitljenja sv. Duha, da bi ne prirejal take prismodarije v teatru, ki stoji na grobovih rajnih pradedov. Ljudstvo ne bode hotelo več hoditi lomit kamenja za njega ter svoje življenje tamkaj v nevarnost postavljati. Če je premajhna stavba, naj se obrne v Gradec, tamkaj je norišnica gotovo za celi Štajer dovolj prostorna. Gospod župnik

naj raje oznanja božjo besedo, časnike pa naj v miru pusti. Kaj Vam pomagajo gospod župnik, vsi misjoni ako Vi prave pobožnosti ne kažete v djanju! Kaj pomaga na enem koncu ogenj gasiti na drugem pa gorljive reči nanj metati! Če vi še tako lepo učite, na drugi strani pa med farani sovražstvo sejete. Kako daleč smo že vendar zašli, pri cerkvi teater, duhovniki komedijanti, namesto ljubezni do bližnjega pa sovražstvo. Miroljubni vladika Lavantinski, kje ste? Ganite se, vzemite bič v roke ter podite iz tempeljna tiste, ki ga hočejo prenarediti v jamo razbojnikov!

Stari Šentjurčan.

Iz Leskovca se nam piše: Pred nekaj časom je prišla k tukašnjemu župniku neka mlada ženska ter ga prosila, da jo naj vpelje, kakor je to v navadi, kadar mati po porodu prvokrat v cerkev pride. No, to nič ni kaj posebnega, če tudi je mati nezakonskega stanu. Cerkvene postave namreč zahtevajo, da mora mati priti v določenem času po porodu otroka v cerkev k takozvanemu očiščevanju. A kako naš gospod župnik to „očiščevanje“ (vpeljevanje) opravljajo, takošnega vendar ne predpisujejo cerkvene postave; to ni „očiščevanje“, to je onesnaženje dotične osebe, kajti naš župnik so dotično blatili s psokami, kakoršnih bi olikani, povrhu pa še žegnani gospod nikakor ne smel izustiti. Razžaljena ženska je šla nato k odvetniku v Ptuj ter ga prosila, naj vloži v njenem imenu tožbo zoper njenega razžaljivca. Župnik je pečenko, katera se mu je pekla, hitro zavohal. Podal se je v Ptuj. Ko pride nazaj domov, dal je ono žensko k sebi poklicati ter ji je rekel, da je v Ptuj pri dohtarju vse v redu in da se je z njim pogodil, da se mora ona doma poravnati. To pa si je župnik vse izmislil, bila je gola laž, ker on ni bil pri dotičnem dohtarju, veliko manj pa je z njim o uni zadevi govoril. Proti ženski, ki se je po teh besedah dala pregovoriti in je izjavo tudi podpisala, je župnik rekel, da bode dosedanje stroške že on iz lastnega poravnal. Ker Ptujski odvetnik o vsem tem ničesar ni vedel, šla je tožba naprej in pri obravnavi pred okrajnim sodiščem v Ptuj dne 21. januarja t. l. so se vse laži in spletkarije našega župnika jasno pokazale, pa tudi dokazale. Čudno je to, da je tudi organist na enkrat vse pozabil, akoravno mu je popred dobro znano bilo, da se je župnik zavezal, vse stroške iz lastnega pokriti. Sodnik izgubil je vsled lažij župnika vse zaupanje do njega ter pripustil tožnico k prisegi in potem župnika obsodil v plačilo vseh stroškov. Vse te spletkarije, laži in zvijače našemu gospodu niso nič pomagale, plačati mora, če ne iz do-brega, tedaj pa iz hudega, pa škodovalo to nam ne bode, tem manj pa njemu, ker si lahko povzame iz tega dogodka lep nauk, kako se mora nasproti svojim faranom zadržati, posebno pri cerkvenih opravilih, spoznal pa bo tudi sam, da ima laž kratke noge in če tudi pride iz ust, katera bi naj le božjo besedo ozna-nejala. Za tokrat naj bode dovolj. Leskovčan.

Iz vukovskega dola. Veliko naročnikov imaš, ljubi „Štajerc“ iz naše občine, pa redkokedaj kaj slišiš iz našega vukovskega dola, toraj ti vendar mo-

ramo tudi enkrat iz našega kraja nekaj naznaniti in sicer o zadevi naše občinske volitve, katera se je vršila dne 12. januarja t. l. Klerikalci so nam grozili, da imajo britve že nabrušene, s katerimi bojo nas na dan volitve brili; toda prišlo je drugače ljubi „Štajerc“, naprednjaki smo se zbrali v ogromnem številu, od vseh strani smo prišli kakor v procesijah in zmaga je bila naša, pa tudi dokaj veličastna. V novi občinski odbor so izvoljeni sami vrli naprednjaki, kakor so Janez Šantl, Franc Fleischhacker, Janez Reismann, Šimon Ferline, Franc Krušnik, Karol Kopic, Janez Lorber, Jakob Kocbek, Franc Donko, Jožef Žnut, Alojzij Jamernik in Franc Purgaj. Ko so nasprotniki zagledali, v kakšnem številu da smo se zbrali, si niso upali na volišče priti s svojimi britvami, samo eden njihov adjutant je prišel gledat, ali se volitev vrši postavno ali ne, da bi zamogli potem klerikalci proti naši volitvi kak ugovor vložiti. Pa tega ne bojo mogli storiti, ker se je volitev pošteno vršila. Za tega malega klerikalčka bi bilo bolje, da bi doma na svoje gospodarstvo pazko imel, posebno pa na svojo „virtšaftarco“ (gospodinj), da bi se mu ne potolkla vsako leto. Po volitvi je nas gospod dosedanji predstojnik z izvrstno vinsko kapljico pogostil in tudi ta mala klerikalna dušica se je med nami do dobrega okrepčala; „šmarocala“ je pri nas, da je bilo kaj, potem pa, ko je imela poln želodeček se je še le spomnila svojega gesla: svoji k svojim, pobrisala je k svojim pajdašem, da jim naznani našo zmago. Zdaj pa le bodite lepo mirni, ljubi klerikalčki, ker z nami itak ničesar ne bodeste opravili. Boljše je za Vas, da si „Štajerca“ naročite ali pa vsaj izposodite, ker „Štajerc“ je za vas zaspance bolj potreben list, kakor so tisti, katere vam vaši svetovalci in zapovedniki priporočajo ali celo vsiljujejo. Za danes naj vam to zadostuje, po volitvi predstojnika pa morebiti kaj več! Z Bogom.

Vukoveki Rebrol.

Iz Ormoža. Pri nas se je ustanovilo kmetijsko društvo, ki je za kmeta res koristno, ako mu je na čelu kakšen strokovnjak, naj že bo gospod ali kmet. A pri nas so si izvolili za predsednika temu društvu nekega Ferd. Lupšo, ki je baje inženier, toda sedaj brez službe. Ta zastopi poljedelstvo ravno toliko, kakor zajc na boben. Ker je Lupša sedaj brez dela, toraj ima časa dovolj, da hodi od kraja do kraja kmete učiti, kako naj polje obdelujejo in s travniki ravnajo. Povsod se vsiljuje ter hoče veliki zvonec nositi. Če se bomo mi kmetje po naukih tega mladega gospoda ravnali, tedaj bomo malo kruha jeli. Kaj neki ve g. Lupša, kako se kruh prideluje, ko nikdar ne gre na polje delat, in se tega tudi ni učil. Gospod Lupša, svetujemo Vam, da nas kmete pri miru pustite; idite raje k sv. Marjeti ter tamkaj podučujte neko osebo S., ki bode Vaše nauke kaj rada poslušala in se morebiti tudi po njih ravnala, a pazite, da Marjetski šolarji ne bojo preveč o Vas govorili! —

Kmet.

Iz Haloz. „Puščavnik z Jürošeka“. Tedaj kot puščavnik pridem malo med svet, da bi kaj novega

izvedel. Penezov pa nimam, da bi si kupil „rešpetlin“; zato mi pa ni zameriti, ker sem še le komaj zdaj izvedel, da so dobili naši sosede Barbarčani novega g. kaplana. Pa ker sem namenjem Barbarčanom za novo leto častitati, moram jim tudi častitat na pridobljenem g. kaplanu, ker oni še sami ne vejo, kaj so si vse stem gospodom pridobili. Ena skušnja se je že obnesla; pretečeno leto smo imeli po Halozah strašno mnogo srak in vran, g. Roškar pa kot spreten lovec in velik neprijatelj teh krilatih požeruhov, je s svojo puško marsikateremu teh nadležnežov življenje izpihnil in tako obvaroval Barbarčanom polja in gorice. Drugič je pa tudi g. Roškar velik prijatelj „konzumnih društev“. Vendar bode tudi skoraj pri sv. Barbari, kjer je toliko pomanjkanje trgovcev, konzumno društvo upeljal. Zato so se pa meseca oktobra Barbarčani skoraj do slednjega pri našem društvu odpovedali svesti si, da bojo v kratkem svoj „konzum“ imeli. Pa morajo ga z boljšo maščo namazati, da ne bode tako hitro sušico dobil, kakor naš Leskovski; sušica je jako nevarna bolezen, najbolj občutljiva pa je v jesen in spomladi. Leskovsko konzumno društvo je to nevarno bolezen pretečeno jesen še za silo prebilo, preden pa se bode začela razvijati pomladanska narava, bomo morali poslati po g. Roškerja, da bode našemu društvu „Requiescat in pace“ zapel. Tretjič je pa g. Rošker nepresegljiv agitator pri občinskih volitvah. Leskovčani še se dobro spominjamo, kako marljivo je pred tremi leti, ko so se namenile vršiti občinske volitve s pomočjo našega po sili „častnega občana“ od hiše do hiše pooblastil beračil in kako navdušeno je tisto nedeljo, ko se je vršila popoldne volitev obč. odbora, pri rani službi božji pridigoval, da še vendar nikolj tako in volilcem na srca polagal, koga da smejo voliti in koga ne. Popoldne pa, ko je g. Rošker videl, da je volitev iz III. in II. razreda za njega in njegovo malenkostno stranko „fuč“ in v I. volilnem razredu pa itak ni bilo pričakovati za njega nobenega glasu, počel se je z volilci prepirati in tako povzročil, da se je volitev raztepla. Pa modra glavica g. Roškerja si še je nekaj družega iztuhtala; spravil je namreč malo da ne vse boljše volilce na zatožno klop in tudi pri sodnji ni nič pomagalo, ker g. Rošker ni ostal samo na cedilu, temveč je bil prisiljen tudi k jako občutljivemu plačilu. Mi pa smo si zvolili občinski odbor in predstojnika, na katerega nismo samo mi ponosni, temveč tudi nasprotna klerikalna druhal in nje črnosuknješki podrepniki. Ob prilikah Vam bodem kaj več povedal, samo moram imeti poprej „rešpetlin“ pa od ked penezov, da si ga kupim. Vem, kaj bom storil: slišal sem, da se na Vidmu pri g. Tombahi suhe gobe jako dobro prodajo. Tistih pa imam hvala Bogu nekoliko sto milimetrov. Prodal je bodem in si kupil v Leskovškem konzumu velikanski rešpetlin, da bom videl ž njim lahko letos na pustni dan iz Jürošeka čez Okički breg, kako se bodo naši „diletantje“ pri sv. Barbari kretali. Sliši se, da se misli letošnje število maškerad povekšati, toraj sem mislil, da bode treba tudi tukajšni farov-

ški „Omnibus“ povekšati. Pa ne bo treba! Ker naš častni občan g. Stoklas je kupil v ta namen elegantno kočijo, katero bode letos na pustni torek maškera-dom na razpolago postavil.

Zunanje novice.

Nemiri na Hrvaškem. Na Hrvaškem zopet vre. V Gudovacu je prišlo do krvavih izgrediv, pri katerih so morali vojaki in orožniki posredovati.

Električni tok je usmrtil te dni v Ljubljani 21-letnega delavca Jožefa Kuharika. Ko je mazal stroj, dotaknil se je s posodo, v kateri je imel olje, električne žice in električni tok (3000 volt močan) ga je pri priči usmrtil.

Vojska s Turčijo. Kakor se kaže, bomo imeli na spomlad najbrž s Turčijo vojsko. Odločen je v prvi vrsti 3. vojni kor (Graški), da pojde tje doli na Balkan mir delat, ker popred ondašnjim rabukam ne bode konca, dokler ne poseže vmes Avstrija ali Rusija.

Ob glavo djal je v Allensteinu te dni Breslavski rabelj Šurec krčmarico Karolino Percigoda iz Roblave na Pruskem Poljskem. Imenovana je zapored troje svojih zakonskih mož z mišnico zastrupila ter je bila vsled teh zločinstev od porotnega sodišča v Allensteinu trikrat v smrt obsojena. Bila je že petič omožena, ko se je prišlo njenim zločinstvom na sled.

Volkovi so vojaka napadli pri trdnjavi blizu Przemysla v Galiciji. Komaj jim je siromak ušel na neko drevo, a volkovi so pod drevesom nanj prežali, dokler ni prišla na njegovo klicanje vojaška patrolja ter požeruhe odpodila.

Celo mesto pogorelo. Mesto Aalesund na Norveškem je 24. januarja skoraj do tal pogorelo. 12 tisoč prebivalcev je brez strehe.

Nečloveška mati. Dne 26. januarja je bila od graškega porotnega sodišča na deset let težke ječe obsojena Ana Kavčič, dekla iz Ibigovc, okraj Radgona. Imela je z gospodarjem, pri katerem je služila, troje otrok, dva dečka in eno deklico, kojo je dala na poldrugo leto k neki ženski v preskrbo. Ko jo je potem mati k sebi vzela, je žnjo tako grdo ravnala in jo trpinčila, da je otrok vsled tega umrlo. Odtrgovala je detetu živež in še to je otroku vzela, kar je od drugih dobilo. Pojela je sama ali pa v pomije vrgla. Pretepala ga ni samo s šibo, temuč tudi s polenom. Na črepu ga je včas po celi dan pustila sedeti, da je črevo od njega šlo. Zaprla ga je včas v svinjski dvor, večkrat v kolarnici k vozu, plugu ali brani privezala. Od mraza so otroku prstje na nogah odleteli in nekoč ga je hotela z mišnico zastrupiti. Res grozno!

Deset let je bil po nedolžnem v ječi posestnik in tesar Peter Hatycz iz Hroholine v Galiciji, ki je svoječasno zaradi poskušenege umora bil obsojen na 12 let težke ječe, katere je že presedel 10 let in 7 dni; zdaj se je nakrat izkazala njegova nedolžnost. Po izpustu je zahteval 14.600 kron odškodnine za izgubljen zaslužek in 22.000 kron zato, ker je postal v ječi za delo nesposoben. Justično ministerstvo mu

je priznalo 6000 kron za izgubo zaslužka in 300 kron letne rente do smrti. Na njegov rekurz mu je bila renta na 400 letnih kron zvišana.

Eno leto staro mesto, ki pa že šteje nad 50 tisoč prebivalcev, so zgradili Rusi v Vzhodni Aziji. Imenuje se „Dalnji“. Mesto ima že 32 kilometrov ulic in promet v njem je zelo velik. 20 tisoč Kitajcev dela noč in dan, in pričakovati se sme, da se bode v teku enega leta število hiš in prebivalcev podvojilo. Kaj enacega smo slišali do sedaj le iz Amerike.

Strahovita burja je pretečeni teden razsajala po severnem delu Adrijanskega morja. Razbilo se je več ladij in potopilo tudi nekaj mornarjev.

Samomor notarja. V Fürstenfeldu na Srednjem Štajerskem se je ustrelil notar Karol Finčger.

Jopič katerega krogla ne predere. Neki bistromnež je iznajdel sestavo za napravo takih jopičev, katerih krogla ne predere, ko vendar sicer na kratke distance prebije meter debela debla. Dne 23. januarja so preskuševali to najnovejšo iznajdbo na arzenalskem strelišču pri Dunaju. Streljali so na 100, 40 in 18 metrov distance, a nobena krogla ni predrila jopiča, nego je naredila samo neznamen vtis. Jopič je debel 1½ cm in tehta 3 do 7 kg. Ako se bojo napravljali na veliko, stal bode eden okoli 16 kron.

V svojo tašco se je zaljubil v Mogielnici v Galiciji bogati kmečki sin Ivan Kul. Ko je oče o ljubavni razmeri zvedel, je sin usmrtil tašco, potem pa samega sebe.

Kaj se v naglici vse pripeti. V Mainzu na Nemškem so nedavno požarni brambovci na pogorišče pripeljali mrtvaški voz namesto brizgalnice. V naglici niso zapazili svoje pomote, ker mrtvaški voz kakor tudi brizgalnica sta stala v dotični shrambi z enakimi plahtami pokrita.

Goreč orjak. V Čikagu nastal je v poslopju, ki šteje dvajset nadstropij, požar, pa ljudje, katerih je v tej orjaški stavbi čez dan okoli 5 tisoč, so se vsi rešili.

Tri sestre ob enem poročene. V nedeljo, dne 30. januarja so stopile na Dunaju v protestantovski cerkvi tri sestre ob enem kot neveste pred oltar. Redek slučaj.

„Cesar Sahare“ potuje sedaj po Evropi, da bi si nabral naseljencev za svoje novo, a žalibog „izmišljeno“ cesarstvo v vroči Afriki. Ta mož s svojim privzetim cesarskim imenom „Jakob I“ je rodом Francoz in se piše Lebaudy. Podedoval je ogromno dedšino in sedaj ne ve, kako se bi je iznebil ter tako uganja takšne burke, katerim se mora vsak pаметen človek smejati. Na pustno nedeljo baje pride v Celovec s vsem svojim spremstvom in v vsej svoji „veličasti“.

Smešnice.

Pismeni dokaz. Tinče: „Oseninosemdeset let je bil toraj Vaš rajni stric star? Je bil do smrti pri